

Abstrakt

Tato práce zkoumá tři hypotézy ohledně vztahu mezi vlastnickou strukturou bank a podstupovaným rizikem, kdy regulace kapitálu slouží jako proměnná zprostředkující vliv vlastnické struktury. Empirická analýza využívá rovnic, panelových dat a modely instrumentálních proměnných (IV) na vzorku 192 bank ze střední a východní Evropy a regionů Asie během let 2005-2014. Práce začíná posouzením otázky, jak banky v obou regionech nastavují svou úroveň kapitálu a portfolio rizika v situaci minimální regulace kapitálu. Výsledky ukazují, že banky reagují na zvýšení regulace zvýšením množství kapitálu, což znamená i zvýšení bankovních rizik. Za druhé, pokud jde o dopady bankovní vlastnické struktury na podstupované riziko, bylo zjištěno, že banky mající zahraniční vlastníky vykazují vyšší rizika než banky mající domácí vlastníky; nicméně, státem vlastněné banky jsou během předvolebních období mnohem stabilnější z hlediska rizikovitosti aktiv. Vezmeme-li v úvahu tržní sílu uvedených bank, vlastnictví ze strany managementu či institucionálních investorů zvyšuje rizikovitost aktiv, zatímco u státem vlastněných bank je tento vliv patrný pouze v průběhu volebního období. Zjištění také ukazují, že regulace kapitálu funguje ovlivňuje dopady vlastnické struktury a bankovních rizik, avšak rostoucí efekty lze prokázat pouze u státem vlastněných bank a u bank vlastněných managementem.